

בכזה המזג

שהפריצים נוהגים לקרוא. יזשי וז'א יונה והם מחבישים, ביונה כשם שהם סת'יישים לדבר איריש מהוחם סכויים. כי פולנית היא נאה יותר, באשר הפריצים ידברו פולנית. בקיצור: ענין שבטעמדיה ולשוא תעלה לפניך אמוציאציה כוזבת את יונה הנביא וכנפי ינה שבתפלין או בחיבת'ניח איש צדיק ברוחיו.

עם האופירטה. יש לנו אופירטה. היה מי שהקביל את פניה בשצף קצף עוד לפני לידתה. היה מי שדרש בפומבי שיוחד הדבור על ראשית אונה. שני קוני למלי. היה מי שכתב דבריה הערכה לננאי וגם מי שראת בהצנה. זו מאודע בריחשיבות מעילה. עד שקבע לכבודו מאמר ראשי נכסובן ב.דואר היזם. ראיתי אפוא את עצמי פסור מצית ליצרי שנתנבר עלי ושהסיני תני לכתוב באותו ענין. אולם עתה כבוא אנשים טובים לזכותנו גם בקור' מדיה מוזיקלית אייתי אשר תשחק לפנינו. ינפת שלסנמהי מחויבני להודות על השפע הרב של צהלה וז'ה שמש' פ'עים עלינו. נלשן: רב לכם בני לוי. אלא משדמדסתי ב.דרמטורגיהי של ספרינדברג אמרתי להתלות באידין גדול ולספור דברים כשם אומרם: הדע שבמתחריהתיאטרון היא עוד תמיד האופירטה. — — — במוסיקה האופיר'טאית יש מעין רשע. כי המוטיבים ננובים טעם יצירותיהם של הגדולים. החל בסנספואן באך וכהה בבטהובן. אולם הם נעשו פלסתר ביד סאומנת. עד שרואים את אוני מפיסמופל המתור'דות רק אחרי ששומעים את יצ'רוח הסקור. האפינונים ממשיכים במלאכת'התרס בדרך שיטתית. — — — מדי אשמע את באך. היידן או כטהובן ניסרת הימני כל הנאה לזכר ה... אופירטה. — קופלט ידוע מפריע בעדי משמוע את הפסוק האחרון של הסמפוניה הששית. האופירטה נוקטת את כל הנבאלי אשר על קרקעית'נפשו של ארם תשוש. — אין הקומפוניסט של האופירטה: ואחות מרעיו אלא ננבים פשוטים — השמר לך מפני הארם הזה. ביחוד אם פצעיק פתוחים. הארם הזה הוא מאבות הנויקין. באשר דרכו להתעמף באצט'לאות מהודרות ואינסמרוטמנציה מתקנת וזולה. הדברים כתובים בפרק על התי'אטרון האינטימי ועין שם.

נאזם הכתב. מסעו של אלקינו לסססיר נתפרסם בריות בעתונות הציונית ומשק תליוסף היה אנוס לפרסם הכחשה. שאף היא נמסרה. בעתונות הציונית בגולה. אולם אין זה ספריע בעד מר ש. פרידמן היושב בתל'אביב לספות סילופים ולפסיק נ.מארנעץ גל. 273): מעשה אלקינו הוא סיום לשיטת עבודה ידועה בהתישבות האית. לדעתנו מוכחות מזה התיצאות של כל הנסיו'נות הקיצוניים הנעשים על השבון כספי האומה. שנאספו בקושי. מתוך הסכמה מלאה של הרופנים. הקישים ועוד. הוא. אלקינו. השהוקק חמיד לנצל את הכספים. אשר קבל סקרן היסוד למטרות משקיות. בשביל העמולה קיצונית. מסני זה התחילו גם בחוגי ההסתדרות. אשר הגדוד שיך לה. מתחסים באי'אמון לפעולתו וזה הביא באמת לידי הפילוג בנדוד. — — — הסניגורים המושבעים של הקבוצות הקומוניסטיות. שהם לצערנו כל כך מרובים בהנהגת הציונית. ידעו ללמוד הרבה ממעשה אלקינו. — — בכל זאת אין אנו שומעים על יציאה המונית מתוך ישובי המעמד הבינוני כמו הרצליה. מגדיאל ועוד. כי המעמד הבינוני השקיע לא רק את דמו. כי אם גם את כספו ואי' אינה בעיניו רק ענין לנסיגות חברתיים סוציאליים. הסירופים כיעורם במקומם מונה. אולם המסקנה ברורה.

לפי הטף. האופיציונם של ההסתדרות הציונית בגל'ציה המזרחית והמערבית מופיעים. כמובן. כשפה הפולנית וכדי שהבוסר אשר האבות אוכלים יקחה גם אח שני הבנים יצורף אחת לשבעה ימי שבת מיסף לחינוקות. הצצחי במוסף כזה (גל. 22). שניתנה בו כשפע יהדות שבתרגום אונקלוס דפולין על יובל העשור של הצהרת בלסור. התנוך בעין חרוד. ר' מנשה בן ישראל. כגור דוד. מגדלי מרים ולבסוף גם על יזוף ברתלמי זימורוביץ. נעים זמירות פולין שנפטר לפני רבע אלף שנה. אשר רחש חבה חמה למורדתו ונקשר בעבותות אהבה לעיר סכורתו לבוב ונרשם באותיות זהב בקורותיה. כנראה קנסי'גלה הוא זה שסילוקי חובה.

ב.קליינע פאלקסצייט נני. המוסף הבונדאי לחינוקות נשאל העורך מפי הר דטפלא. הרוצה להיות קרוי בשם 'יזשי והברו קוראים אחריו מלא יונה. מה שם יבור לעצמה למען יקים לו לנהלת'עולם. והלה משיב לאמר: מאי נפקא מניה יזשי או יונה? הייב אדם להקרא בשם אשר קראו לו ראשונה. אותך ודאי קראו ראשונה יונה ולא יזשי. מסתמא היה לך סבא ישיש ושמו יונה וקראו לך כמותו. אולם האנשים השוטים סוברים. שיונהי הוא מגונה ויזשי שפיר. כי שמעו